

Almodóvar des de casa nostra

És 'Todo sobre mi madre' la millor pel·lícula d'Almodóvar? Representa una publicitat real per a Barcelona? Cinc professionals que coneixen el cinema d'aquest director des de distints punts de vista responen observant l'Oscar des del mirador del nostre país.

Cap premi està exempt de certa polèmica. Tampoc un de tan important com l'Oscar de Hollywood. La concessió del guardó a la millor pel·lícula de parla no anglesa a *Todo sobre mi madre*, film que el director Pedro Almodóvar va rodar a Barcelona, ha suscitat diverses reaccions i interpretacions sota l'eufòria inicial. Mentre que alguns comentaristes han llançat les campanes al vol referint-se a la pel·lícula com una gran cam-

panya de publicitat internacional per a Barcelona, altres consideren que ofereix una visió de la ciutat elemental, esbiaixada i de postal. Mentre que uns creuen que el premi beneficiarà la indústria cinematogràfica catalana i espanyola, d'altres opinen que només repercutirà sobre el mateix Almodóvar. Mentre que part de la crítica es mostra fascinada per la personalitat i l'èxit del director, altres professionals senten aversió pel seu aire de divisme.

EL TEMPS ha volgut aportar diversos punts de vista en aquest debat a partir de l'opinió de personatges que han seguit de prop la trajectòria del director. Bé com a crítics, bé com a col·laboradors directes, bé com a observadors aguts. Són ciutadans disperss, però tots tenen dos punts en comú: reflexionen sobre l'evolució d'Almodóvar des d'una perspectiva forjada a casa nostra, i expressen la seua opinió més enllà de l'obvietat.

Antoni Llorens, conseller delegat de Lauren Films, productor de 'Mujeres al borde de un ataque de nervios' i distribuïdor d' 'Àtame'.

“La millor pel·lícula d'Almodóvar? No, sense cap dubte. Per a mi, a partir d'Àtame Almodóvar s'ha convertit en un director Chanel. El que ha passat enguany és que l'Acadèmia de Hollywood s'ha destapat, no només amb Almodóvar sinó també amb *American Beauty*. De fet, si *American Beauty* no hagués guanyat

l'Oscar, Almodóvar tampoc no hauria triomfat. Un dels aspectes positius de *Todo sobre mi madre* és que la pel·lícula està ambientada a Barcelona. Ara bé, el fet que en el film només surten putes, transsexuals, *drag-queens* i tota la col·lecció de persones histèriques, habituals en molts treballs d'Almodóvar, no sé fins a quin punt pot beneficiar la ciutat. Almodóvar està frustrat, és molt egocèntric i no sap què és l'amor ni l'amistat, i per això ha tingut problemes amb algunes persones que han treballat amb ell. El que passa és que ho fa amb tanta gràcia que ningú no se n'adona. I si no, només cal fixar-se en la manera com va recollir l'Oscar. Jo crec que si no li'l donen, es mor del disgust.”

Esteve Riambau, crític i professor de Cinema a la Universitat Autònoma de Barcelona

Todo sobre mi madre és potser la millor publicitat que s'ha fet de Barcelona des dels Jocs Olímpics, tot i que estic segur que no repercutirà sobre la indústria cinematogràfica catalana. Des del meu punt de vista, no sé si aquesta és la millor pel·lícula d'Almodóvar, però no és la que més m'agrada. De tota manera, alguna cosa ha passat amb *Todo sobre mi madre* perquè hagi captivat gent d'arreu del món. No obstant això, aquest

Oscar no ha descobert Almodóvar, només l'ha consagrat com a director. Tot i que enguany s'ha volgut donar la imatge que l'Acadèmia ha premiat el cinema independent, no em sembla encertat posar en el mateix sac *Todo sobre mi madre* i *American Beauty*”.

José Vanaclocha, director de la 'Cartelera Turia'.

“Per a mi la millor pel·lícula d'Almodóvar és, amb diferència, *Mujeres al borde de un ataque de*

ha acabat malament amb ell. El seu egocentrisme provoca tanta admiració com odi”.

Jaume Figueras, crític de cinema i presentador dels programes 'Magazine' i 'Nuestro cine' de Canal +.

“Sempre he pensat que si l'Acadèmia de Hollywood premiava una pel·lícula tan cínica com *American Beauty* podia per-

ARXIU

ARXIU / JORGE APARICIO

ARXIU / TERESA ISASI

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, imatges referents a algunes de les pel·lícules més conegudes de Pedro Almodóvar. 'Mujeres al borde de un ataque de nervios' (1987), 'Àtame' (1993) i 'Todo sobre mi madre' (1998), última guanyadora de l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa.

nervios. El que ha passat és que la seua distribuïdora, Sony, s'hi ha abocat i ha elaborat una gran campanya de màrqueting. També potser és veritat que corren nous temps en l'Amèrica conservadora, però jo m'incline més a pensar que el film els ha fet gràcia als acadèmics, i punt. De tota manera, aquesta no serà una pel·lícula definitiva per a la consolidació de la indústria espanyola de cinema, i encara menys per a la catalana o la valenciana, que és pràcticament inexistent. L'Oscar només beneficiarà Almodóvar, un director que està dotat d'una personalitat molt neuròtica. Per això hi ha gent que

fectament premiar la creació d'Almodóvar. A més a més, des que m'he assabentat que la Conferència Episcopal considera *Todo sobre mi madre* una “obra mestra”, ja m'ho crec tot. Si bé al film guardonat, com a la resta de les pel·lícules, li sobren coses, penso que ens hem de treure el barret per la seva capacitat d'hipnotitzar el públic des d'aquí a Finlàndia. No penso que la concessió de l'Oscar pugui augmentar el seu èxit mundial ni potenciar el cinema català o espanyol: l'Oscar a la millor pel·lícula estrangera no acostuma a tenir una incidència fora del país productor del film. Ara bé, sí que pot

REUS

MI MARI DE

Departament de Cultura
Generalitat de Catalunya

La Ruta del Modernisme

AJUNTAMENT DE REUS
PATRONAT MUNICIPAL
DE TURISME I COMERÇ

Plaça de la Llibertat, s/n • Telèfon +(34) 977 345 943 • Fax +(34) 977 340 016
info@reus.net • www.reus.net
43201 REUS

repercutir per fer que *Todo sobre mi madre* tingui encara més èxit aquí. Tampoc penso que Almodóvar ofereixi una visió especial de Barcelona. El que es veu de la ciutat és Gaudí i el modernisme, gairebé un punt de vista japonès. En aquest sentit, la pel·lícula està mancada de sensibilitat a l'hora de retratar la part específica catalana d'alguns personatges. El que interpreta Rosa Maria Sardà [*una mare de la burgesia barcelonina*] és molt català, i en canvi, el de Penélope Cruz [*la seua filla*], hauria de tenir característiques específiques que no té. Llevat de quan el personatge d'Antonia San Juan [*un transvestit*] va a una farmàcia de guàrdia i diu "bona nit", no hi ha cap referència catalana evident, i amb això es perd part del reflex dels personatges".

Francis Montesinos, dissenyador de moda. El director manxec va utilitzar vestuari seu en 'Matador'; Almodóvar hi interpretava el personatge del modista valencià.

"No he vist *Todo sobre mi madre*. Fa temps que no veig les pel·lícules de Pedro. Per mi va perdre la frescor en el moment en què va llançar els seus vestuaris a les grans marques de roba [*Chanel en Tacones lejanos, de 1991, Gaultier en Kika, de 1993...*]. Aleshores, va deixar de ser ell en molts sentits, i va buscar un públic que no és el seu natural. Crec que l'últim cine de Pedro no és el cine de Pedro.

Que per què ell m'interpreta a *Matador*? Perquè el personatge de Francis Montesinos l'havia d'interpretar jo mateix, però al final em va entrar la por [*Montesinos és tímid davant les càmeres*], em vaig fer arrere, i ell es va disfressar de mi en la pel·lícula. M'agrada la utilització del vestuari que feia en *Matador*. Quant a la interpretació que fa de mi, em va semblar més prompte graciosa, no es pot negar que Pedro siga graciós. Però tampoc es pot negar que, en un moment donat, pot ser també... altres coses".

R. Melià / Joan M. Oleaque